

далъ Климентъ. А зашото Борисъ украсилъ Българинъ съ седмъ съборны цркви, и Климентъ пожелалъ да сгради въ Охридъ свой монастырь, а послѣ сградилъ тамъ и другъ црква, дѣто отъ послѣ былъ издигнхтъ архиепископскый прѣстолъ; и така въ Охридъ имало три цркви, једна съборна, и двѣ, сградены отъ Климента. Той, като видѣлъ, че Българина је обраснх-тх само съ дивы дръвета и нѣма градинскы плодове, прѣнеслъ тамъ отъ Гръцко всакаквы плодовиты дръвие и присадилъ дивы-ты.“ Тога великъ работникъ въ просвѣщение-то на Словѣне-ты ся поминхлъ на 27-й Юниа 916 год.

Така и другы-ти негови другаре и изгоненници станхли просвѣтителе и благодѣтеле на народа въ другы-ты градове и области на голѣмото Българско царство.

Борисъ, като нарядилъ Българскх-тх цркви, поискалъ да доживѣе останхлы-ты си дни насамо, съ постение и моление. Той оставилъ прѣстола на по-старый си сынъ *Владимира*, и отишълъ да живѣе въ јединъ монастырь. Владимиръ царувалъ малко и недостойно. Казвать, Борисъ, като ся-научилъ, че сынъ му ся-ударилъ на грабежъ и на голѣмы злосторничества, и че отврѣшта народа отъ христанскый пхтъ, јадосалъ-ся, та съблѣклъ калугерскы-ты дрѣхы, и съ нѣколко вѣрны людие отишълъ възъ сына си, извадилъ му очи-ты и го затворилъ въ тмницх. Послѣ свѣикалъ сборъ отъ всичко-то си царство и поставилъ за царъ по-малкый си сынъ *Симеона* (888 г.), и отишълъ пакъ въ монастырь, дѣто ся и поминхлъ въ 906 годинх, 2-й маиа.